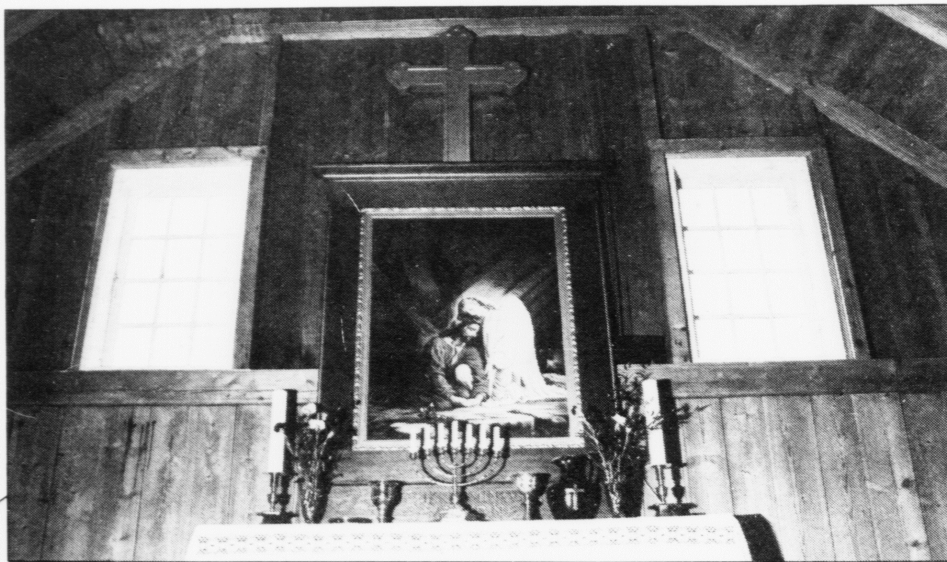

Jólini

Kæri lesari.

Mitt í øllum jólastreivinum og -stákinum hefur tú tikið tær eina løtu og sett teg við blaðnum, og bøn mín skal vera, at Guð við anda sínum vil lata hesar reglur verða tær antin til hjálpar ella stuðul, soleiðis sum Hann veit, hvat tær er tørvur á.

Um fáar dagar hátíðarhalda vit Jesu føðingardag, ongin føðingardagur verður so víðan og so nógv fyrireiður sum jólini.

Myrkrinum í desember mánaða ansa vit ikki, tí vit hava øll so nógv at gera. Vit hugna um heim okkara, baka og stákast, keypa ella gera jólagávur, skriva brev og kort.

Eisini tey nógvu ljósini, vit brenna í hesi tíð, fær myrkið at hvørva; hesi andventsljós, sum minna og peika okkum á einasta sanna ljósið, sum kom í heimin jólanátt.

Adventstíðin — fyrireikingartíðin — er givin okkum bæði til líkams og sálar, men skulu vit vera

heilt sonn, so fær Hann, ið alt hetta snýr seg um, oftast ein litlan part av øllum. Sjálvandi er tað so beint, so beint og eisini Guði tekkiligt, at vit eru við at gleða gomul, børn og sjúk, minnst vinir og kenningar og gera tað beta fyrri tey, ið standa hjarta okkara nær. Tó vita vit, at hetta alt er bert tann seinni parturin av tí stóra boðnum — byrjanin er: Tú skalt elska Harran, Guð tín av øllum hjarta tinum og av allari sál tinni og av øllum huga tinum. Tað er bert ein her á fold, ið hefur hildið hetta boð fult og heilt, og tað er Jesus sjálvur.

Men latið okkum ikki vera óttafull, tí boðið tykist okkum so torført, ja, ógjøriligt at halda, men latið okkum minna hvønn annan á, at av egnum ávum kunnu vit ikki hetta, tað má verða okkum givið í erva frá.

Latið okkum ikki gloyma at tað var Guð, ið elskaði okkum fyrst, elskaði okkum so, at Hann

læt son sín fara frá dýrdini á himni og offraði Hann fyrri, at vit ikki skuldu gatast, men fáa ævigt liv. Jesus er millummaðurin millum Guð og okkum, í Jesusi er himmalvegurin okkum opin.

Og hesum Jesusi møta vit fyrst og fremst í Bibliu okkara.

Tak tú Bibliu tína fram, um tú lesur í henni regluliga, sjáldan ella slættis ikki, tak tú hana og les 2. kap. hjá Lukasi. Bið Guð lata orðið upp fyrri tær — les og gev tær góðar stundir at uppliva tey fyrstu jólini her á jørð og legg tær í geyma, at tann Jesus, ið varð borin í heim hesa heilagu nátt, Hann livir enn og Hann er eisini í dag heimsins frelsari — og tí Frelsari.

Legg teg á knæ og takka Guði fyrri Hansara undurfullu gávu til tín.

Kæri lesari, eg ynski tær eini gleðilig jól í Jesu navni.

j. h.

Ein heilsa til Funnings

Á stóra hátíðardegi tykkara seinasta friggjadag nýtti eg tíverri ikki høvi at taka orðið, og tá heldur ongin annar úr kommunu okkara bar kvøðu, so vil eg á henda hátt ynskja tykkum hjartaliga til lukku við veginum, og at hesin má verða bygd tykkara til framburðar á øllum økjum.

Tað gleið meg, at tit við hesum vegi ikki bert fáa eitt nógv betri samband við aðrar bygdir og sostatt betri og fleiri arbeiðsmøguleikar, men at tit eisini nú fáa fulla nyttu av okkara felags havnalagi og bátahylli.

Sum formaður í felagsnevndini vil eg takka fyrri tað einastandandi góða samarbeiði vit høvdu, tá vit fóru undir hesi bæði ar-

beiði, og mátti hetta samarbeiði hildið áfram okkar millum og gjørst enn meira, nú bygdir okkara, tykkara aldargamla og okkara niðurstubbygð, eru vorðnar samanbundnar.

Til seinast vil eg takka bygðaráðsformanninum, sum saman við sóknarstýrslimum og bygðarfólkunum gjørdi henda dag so ógloymandi fyrri okkum boðnu.

Við ynski um eini gleðilig jól.

Funningsfjørður,
22. desember 1987

Johan Á. Hansen